

טור אלתר טנה
3522

בן ליפשא וישראל
נולד ב- 1921
התגיים לצהיל באדרבי תש"ח
שרת בגדוד "דרור" (14)
נפל ב- ב' סיננו תש"ח 9.6.1948
בקרבת על לוביה.

טנה אלתר

בן ישראל וליפשה. נולד בשנת 1921 בצדנוביץ, חבל בוקובינה אשר ברומניה התהנדך ברוח הדת. בדורו, "ישיבה" ו"סימר" מזרות מובהק. חשמלאי לפוי מקזוע. שאב לעליה לארץ. בשנת תש"ז עלה באונייה "הגנה". היה חבר סניף "פועל" אגדות ישראל" בראשון לציון. התגייס באדר ב' תש"ח.

נפל בבי' בסיוון תש"ח (9.6.1948) בקרבת על לוביה ליד סגירה. נבחרת נCKER בעפולה.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנימ. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחיימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומה"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבה גולני בחזרות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פועלו בקשריות או חובשות קרבויות. כבר במלחמת העצמאות הייתה החטיבה גולני כור היתוך לילדי הארץ ולבני העליות השונות.

בסיכום המבוא שכותב נחום גולן בספר "ailon ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמושורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחובנו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיחוד, וממנה ספגה את ערבייה, כי על בן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכיים שינקה בגושי התיישבות אלו. צינו אותה תוכנותיו של עובד-האדמה ויושב-הכפר: עקשות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

א. מלחמות ותקופות מלחמה	
8-19.6.48	מלחמת העצמאות 1
10.4.49	2
13-17.3.49	3
8-19.5.49	4
20-21.5.49	5
9.6.49	6
8-18.7.49	7
20-23.12.49	8
19.3.50	9
ב. מלחמות ותקופות מלחמה	10
1956-1958	11
1967 (1958)	12
19.10-1.11.56	13
1967-1957	14
1-4.1.50	15
1-17.3.52	16
ב. מלחמות ותקופות מלחמה (1967)	17
2.6.67	18
9.6.67	19
9.6.67	20
9.6.67	21
1973-1967	22
3.6.73-70	23
3.12.60	24
22-28.12.70	25
14-17.9.72	26
ב. מלחמות ותקופות מלחמה (1973-1974)	27
6-10.10.73	28
6-10.73	29
6-10.73	30
13-21.10.73	31
13-21.10.73	32
13-21.10.73	33
13-21.10.73	34
13-21.10.73	35
1973-1974	36
11.4.74	37
11.4.74	38
11.4.74	39
11.4.74	40
ב. מלחמות ותקופות מלחמה (1982)	41
6-7.6.82	42
11-11.6.82	43
13.6.82	44
27-7.6.82	45
12.6.82	46
1973-1983	47
ב. מלחמות ותקופות מלחמה (1982)	48
1.7.83	49
1.7.83	50
1.7.83	51
1.7.83	52
1.7.83	53
1.7.83	54
1.7.83	55
1.7.83	56
1.7.83	57
1.7.83	58
1.7.83	59
1.7.83	60
1.7.83	61
1.7.83	62
1.7.83	63
1.7.83	64
1.7.83	65
1.7.83	66
1.7.83	67
1.7.83	68
1.7.83	69
1.7.83	70
1.7.83	71
1.7.83	72
1.7.83	73
1.7.83	74
1.7.83	75
1.7.83	76
1.7.83	77
1.7.83	78
1.7.83	79
1.7.83	80
1.7.83	81
1.7.83	82
1.7.83	83
1.7.83	84
1.7.83	85
1.7.83	86
1.7.83	87
1.7.83	88
1.7.83	89
1.7.83	90
1.7.83	91
1.7.83	92
1.7.83	93
1.7.83	94
1.7.83	95
1.7.83	96
1.7.83	97
1.7.83	98
1.7.83	99
1.7.83	100
1.7.83	101
1.7.83	102
1.7.83	103
1.7.83	104
1.7.83	105
1.7.83	106
1.7.83	107
1.7.83	108
1.7.83	109
1.7.83	110
1.7.83	111
1.7.83	112
1.7.83	113
1.7.83	114
1.7.83	115
1.7.83	116
1.7.83	117
1.7.83	118
1.7.83	119
1.7.83	120
1.7.83	121
1.7.83	122
1.7.83	123
1.7.83	124
1.7.83	125
1.7.83	126
1.7.83	127
1.7.83	128
1.7.83	129
1.7.83	130
1.7.83	131
1.7.83	132
1.7.83	133
1.7.83	134
1.7.83	135
1.7.83	136
1.7.83	137
1.7.83	138
1.7.83	139
1.7.83	140
1.7.83	141
1.7.83	142
1.7.83	143
1.7.83	144
1.7.83	145
1.7.83	146
1.7.83	147
1.7.83	148
1.7.83	149
1.7.83	150
1.7.83	151
1.7.83	152
1.7.83	153
1.7.83	154
1.7.83	155
1.7.83	156
1.7.83	157
1.7.83	158
1.7.83	159
1.7.83	160
1.7.83	161
1.7.83	162
1.7.83	163
1.7.83	164
1.7.83	165
1.7.83	166
1.7.83	167
1.7.83	168
1.7.83	169
1.7.83	170
1.7.83	171
1.7.83	172
1.7.83	173
1.7.83	174
1.7.83	175
1.7.83	176
1.7.83	177
1.7.83	178
1.7.83	179
1.7.83	180
1.7.83	181
1.7.83	182
1.7.83	183
1.7.83	184
1.7.83	185
1.7.83	186
1.7.83	187
1.7.83	188
1.7.83	189
1.7.83	190
1.7.83	191
1.7.83	192
1.7.83	193
1.7.83	194
1.7.83	195
1.7.83	196
1.7.83	197
1.7.83	198
1.7.83	199
1.7.83	200
1.7.83	201
1.7.83	202
1.7.83	203
1.7.83	204
1.7.83	205
1.7.83	206
1.7.83	207
1.7.83	208
1.7.83	209
1.7.83	210
1.7.83	211
1.7.83	212
1.7.83	213
1.7.83	214
1.7.83	215
1.7.83	216
1.7.83	217
1.7.83	218
1.7.83	219
1.7.83	220
1.7.83	221
1.7.83	222
1.7.83	223
1.7.83	224
1.7.83	225
1.7.83	226
1.7.83	227
1.7.83	228
1.7.83	229
1.7.83	230
1.7.83	231
1.7.83	232
1.7.83	233
1.7.83	234
1.7.83	235
1.7.83	236
1.7.83	237
1.7.83	238
1.7.83	239
1.7.83	240
1.7.83	241
1.7.83	242
1.7.83	243
1.7.83	244
1.7.83	245
1.7.83	246
1.7.83	247
1.7.83	248
1.7.83	249
1.7.83	250
1.7.83	251
1.7.83	252
1.7.83	253
1.7.83	254
1.7.83	255
1.7.83	256
1.7.83	257
1.7.83	258
1.7.83	259
1.7.83	260
1.7.83	261
1.7.83	262
1.7.83	263
1.7.83	264
1.7.83	265
1.7.83	266
1.7.83	267
1.7.83	268
1.7.83	269
1.7.83	270
1.7.83	271
1.7.83	272
1.7.83	273
1.7.83	274
1.7.83	275
1.7.83	276
1.7.83	277
1.7.83	278
1.7.83	279
1.7.83	280
1.7.83	281
1.7.83	282
1.7.83	283
1.7.83	284
1.7.83	285
1.7.83	286
1.7.83	287
1.7.83	288
1.7.83	289
1.7.83	290
1.7.83	291
1.7.83	292
1.7.83	293
1.7.83	294
1.7.83	295
1.7.83	296
1.7.83	297
1.7.83	298
1.7.83	299
1.7.83	300
1.7.83	301
1.7.83	302
1.7.83	303
1.7.83	304
1.7.83	305
1.7.83	306
1.7.83	307
1.7.83	308
1.7.83	309
1.7.83	310
1.7.83	311
1.7.83	312
1.7.83	313
1.7.83	314
1.7.83	315
1.7.83	316
1.7.83	317
1.7.83	318
1.7.83	319
1.7.83	320
1.7.83	321
1.7.83	322
1.7.83	323
1.7.83	324
1.7.83	325
1.7.83	326
1.7.83	327
1.7.83	328
1.7.83	329
1.7.83	330
1.7.83	331
1.7.83	332
1.7.83	333
1.7.83	334
1.7.83	335
1.7.83	336
1.7.83	337
1.7.83	338
1.7.83	339
1.7.83	340
1.7.83	341
1.7.83	342
1.7.83	343
1.7.83	344
1.7.83	345
1.7.83	346
1.7.83	347
1.7.83	348
1.7.83	349
1.7.83	350
1.7.83	351
1.7.83	352
1.7.83	353
1.7.83	354
1.7.83	355
1.7.83	356
1.7.83	357
1.7.83	358
1.7.83	359
1.7.83	360
1.7.83	361
1.7.83	362
1.7.83	363
1.7.83	364
1.7.83	365
1.7.83	366
1.7.83	367
1.7.83	368
1.7.83	369
1.7.83	370
1.7.83	371
1.7.83	372
1.7.83	373
1.7.83	374
1.7.83	375
1.7.83	376
1.7.83	377
1.7.83	378
1.7.83	379
1.7.83	380
1.7.83	381
1.7.83	382
1.7.83	383
1.7.83	384
1.7.83	385
1.7.83	386
1.7.83	387
1.7.83	388
1.7.83	389
1.7.83	390
1.7.83	391
1.7.83	392
1.7.83	393
1.7.83	394
1.7.83	395
1.7.83	396
1.7.83	397
1.7.83	398
1.7.83	399
1.7.83	400
1.7.83	401
1.7.83	402
1.7.83	403
1.7.83	404
1.7.83	405
1.7.83	406
1.7.83	407
1.7.83	408
1.7.83	409
1.7.83	410
1.7.83	411
1.7.83	412
1.7.83	413
1.7.83	414
1.7.83	415
1.7.83	416
1.7.83	417
1.7.83	418
1.7.83	419
1.7.83	420
1.7.83	421
1.7.83	422
1.7.83	423
1.7.83	424
1.7.83	425
1.7.83	426
1.7.83	427
1.7.83	428
1.7.83	429
1.7.83	430
1.7.83	431
1.7.83	432
1.7.83	433
1.7.83	434
1.7.83	435
1.7.83	436
1.7.83	437
1.7.83	438
1.7.83	439
1.7.83	440
1.7.83	441
1.7.83	442
1.7.83	443
1.7.83	444
1.7.83	445
1.7.83	446
1.7.83	447
1.7.83	448
1.7.83	449
1.7.83	450
1.7.83	451
1.7.83	452
1.7.83	453
1.7.83	454
1.7.83	455
1.7.83	456
1.7.83	457
1.7.83	458
1.7.83	459
1.7.83	460
1.7.83	461
1.7.83	462
1.7.83	463
1.7.83	464
1.7.83	465
1.7.83	466
1.7.83	467
1.7.83	468
1.7.83	469
1.7.83	470
1.7.83	471

במסדרים

הקרב בו נפל אלתר זיל

ההתקפה על לוביה

הכפר הערבי לוביה שוכן ממזרח לגטלבות הכבישים נזרת—טבריה ועפולה—פארודיה. יכולם אנו לראות כפר זה כאחת מנקודות ציון העיקריות של האויב בגליל המרכזית-תחתיתו, אשר שימשה "טריז" מביוון צפונית לה עוצר משולש השטה הערבי, אשר את צלעיו היו הכבישים עפולה—כפר-אבור—טבריה, עפולה—בית-שאן והצלע המורחת—בקעת-הירדן—כנרת בתחום מזביה זה היה תמצד לביה פשרה לשמש לוחקפה לכוחות "אבא-זה-זה" של קאזקי. אחנו בגליל המרכז, בנסיגנותם לנחתה זו את הגליל-העלין והן את עמק-הירדן מרכס הארץ. ואכן, קיים היה באותה התקופה חשש רציני, (ואמנם, בעבר זמן נתברר כי היה לחשש יסוד רב), שהאויב יעשה נסיוון ל"תגועת-פגישה" מבהרת: רווע אחת, של קאנגי מפוזן, תתקדם מלוביה דרו מה: וזרועה שנייה, של כוחות עיראקיים, תתקדם מזרום צפונה, בכו-בנין—פולה (או, של כוחות סוריים — מה מזרח).*

במידה שתתי זרועות אלו היו נפשות, מוצאות לאפלו ומשיגות את מסרתן, היו גורמות לניצוק כניל. אולם נסף לתפקיד זה של לוביה תפקידה האסת-רט-ביב, מלאה גם תפקיד טקטי מוחשי ביותר. תנחותה הגיאוגרפיה, מאות מטרים בלבד מהgetלבות הכבישים, אפשרה לכפר שליטה מלאה על התגועה כעוזרת-התהבותה כפרת-הבר—טבריה, הופוך הגטלבות זו. שליפה זו נתפסה עוד יותר ע"י משלט שהיה הפתוח מזבב זה נאלצה (מא חודש מרץ 1948) כל התגועה היהודית לעמק-הירדן ולגליל המזרחי לעבוור דרך כביש אחד בלבד — כביש יבנאל — דבר שהה בלתי בריא מבחינות רבות. המטרה המרכזית של כוונת כוחותינו לכיבוש לוביה הייתה טקטית — לפתח את הכביש מכפרת-הבר וסגירה אל טבריה; אך בעת ובוונגה אותה ליוו, כי ע"י כך גם ייחסו זורק התגועה הרائي של האויב מזרון אל משענו שבנערת, את קטעי הכביש: נזרת-חרבת-מספנה—MRIAO.

ו/ן הלאנקלן

- גדורו "דרור" תקף את לוביה. ההתקפה נכשלה.
- הסורים חוכמים את עיר-גב בכוח גדול, משלשה עברים. ההתקפה נדפלה.
- אבלן "ברוק" מיקשו בלילה את מעברות-הירמון. תוך כדי עבירותם נחגלו ע"י ערבים שניים לאפקם. שלושה מן התוקפים נהרגו ויתרתם נמלטו. אנשיהם חזרו בשלומם לבסיסיהם.

סמות כוחות יהודים:

עמודות טחול מ' 1 ועד התנעה של' 3,2 מחלקות מ' 2

עמדות מוח'ל' מס' 4 חז' החנעה של
הווע'ן וווע'ן זונט' זונט' זונט' זונט'

עמדות לוחות מגבירות חזק ושתפה שלן

תענית טהר משוריין

מפע' חחת קרבנות ווחח התקפה

אפרים בונתג, מפקד השדרה המשורינת מס' 1 —

מניתי למפקד השדרה המשורינת ממש ברגע האחרון, ערב הפיגוע את השדרה מצאתי מוכנה, על ששת מכוניותה, בטבരיה; התחלתי מיד להזעק אל היחידה שנמסרה לנו. הבוח שהיה עמי מנה קצת למעלה ממחלה, והנשך שהיה עמו כל רזבים ומגלאים. לפि התכנית היה علينا לצאת מטבריה לאורך הכביש, ולהתאים את התקפה על היבר בעורת קשר-אלחות. ובן הוסכם מראש על סימני רקיות, בהזאתות לכהה התקפה — ייקל עליהם לגלות את מקומנו.

לפי לוח הזמנים המשוער, שנקבע מראש לפיגוע, צדיכים היינו לטוחה בתפקידנו סמוך לשעה ארבע בבוקר. סמוך ל-2300 של ה-8 ביוני 1948 יצאה השדרה לדרך מטבריה. אף כי הדרך לא הייתה אדומה במיוחד, הרי הנחנו שהיא עליינו לפנות מספר מחסומים על הכביש ולא דצינו להיות דוחקים בזמן.

נטיעת השדרה הייתה אטית ביותר. הלילה היה חשוך ולא הדלקנו אורות. על כנפי המבניות רבעו אנשים שהיו מכונים את הנגנים מכוניות אחר מכונית. המהচums הרואzon שנתקלנו בו היה שלנו: מחסום סמוך למיצפה, שהטס את הדרכ למטבריה מכיוון מערב. המחסום היה מורכב מברזלים ואבניים, ועמלנו שעה בערך עד שפינט אותו ופתחנו דרך לשדרה.

בשני הקילומטרים הבאים של הכביש נאלצנו לפנות כ-5-6 ממחסומים של האויב. היו אלה גלי אבני פשוטים, ומלאות פינויים היה קליה יחסית. ניכר היה שהערבים לא ציפו להתקפה שלנו, מכיוון טבריה; היו אלה כנראה עוד מאותם המחסומים שנעודו בשעתו לעכב שירות שתוכננה לפרוץ להן דרך. לאורך כל הדרך לא פגשנו נפש一人ה.

מיד עם חיציאת מטבריה התקשנו עם מטה הגדור בסירה. אך אח"כ שוב לא הצליחנו להתקשרות. מאותו רגע ועד סוף הפיגוע לא היה לנו קשר עם מטה הגדור אשר לו היינו כפופים.

סמוך לשעה שלוש בבוקר הגיענו למרחק של 2 ק"מ לעיר מלוביה. עצרתי את השדרה והחלטתי להמתין. קיויתי שבשעה המתאימה לפি לוח-הזמן נשמעת את פתיחת האש של הפלוגה המסתערת על היבר, וזו נפתח גם אנו בהסתערות שלנו.

התקנות הנגד של האייב

משה הרשקוביץ, מפקד מחלקה מס. 5, מספר : —

קיבלת הוראהקדם את מחלكتי ולקבל הוראות בביטחון. מכיוון המחלקה המערבית (מס. 4) נשמעה אש בלי הרף, ובשאר הגזרות היה שקט. תוך כדי התגעה גילה המSEL המתלבתי תגעה של אנשי הרצים לרוחב החזית שלנו, מזרחה למערב. קשה היה להבזין את זהותם, ונדמה היה לו שאלה ערבים המאغارים את מחלקותינו.

„ערבים מאغارים את אנשינו“ — צעק, ופתח באש ממולע על הרצים. אך מיד נתרבר שטויות בידו, וכי אלה הם אנשי מחלקה מס. 2. הפסיקתי את האש. אך כתוצאתה מן היריות נפצע מפקד מחלקה מס. 2.

רץ נשלח ע”י מס' 2, העמידנו על הטיעות, וכן הביא הוראה למחלkti להצדף אל מחלקה מס. 4 ע”י תנועת איגוף גדולה מאחור. אליו צורף גם צות של „בזה“, שצריכה הייתה לשיער בכיבוש הכיפה המערבית.

הזותי את אנשי אחורה ואח”כ, ע”י תנועה בשטח „מת“ לגביו הכפר, הגענו לשלוזהה שמדרום לשלוזה בה נמצאה מחלקה מס. 4. השעה הייתה כבר אחרי 7 בוקר.

ארגנתי את מחלkti, ויצאתי לצפות אל השטח לפני שנמשיך להתקדם. עמו, מפקד מחלקה מס. 4 ראה אותנו ו עבר אליו מן השלוזה עלייה הייתה מחלקה. בדרכך אליו נגע בצד ו יצא מכל פועל. הוא ביקש שאקדם את מחלkti לשלוזה שלהם ושם תטהערנה שתי המחלקות, בחיפויו ה„בזה“, על הכפר.

אולם עוד אנו מדינים במצב, והנה את אנשי מחלקה מס. 4 נסוגים.

אחד מאנשי מחלקה מס. 4, מספר : —

משונן מערבה לצורך מניעת האיגוז, היינו גלויים לאש הממולע-הביבוני של העודבים שבחרבת-מסינה. במצבנו, איפוא באש שני לייזרים; בסיווע אש המכביי יעצז העודבים מחדש לאיגוף. הפעם הייתה זו קבוצה גדולה יותר. הם התקדמו בזיא שמאטה לשלוזה כשבמכ”י מהפה עליהם באש מעל בראש. פתחו עלייהם באש זהלאחן להזעך אל אחד של מסתערים, אך משוחרה ונשנתה חחאלפה, והפעם בגל של צ”מ 30 איש, לא יכננו להזעך עוד מעמד. אנו היינו מפוזרים על פני שטח גדול, ועלינו אין להבטיח את השלוזה הבטחה היקפית-כמעט.

ריכזנו את ההרגים, פצע עקש אחד הסתרכנו בתוך בור, ועם שאר הפצועים „קפצנו“ אל מאורי קו הרכס דרומה. הנסיגה הייתה בחיפוי עצמי, חוליה אחת יורה והשניה נסוגה. לא עליינו על הרכס שמדרום, שהיה תפום ע”י מחלקה מס. 5, מכיוון שהיינו עמוסים פצועים והיינו מתגלים בדרך זו לאויב שבחרבת-מסינה. הקפנו איפוא את השלוזה שלהם ממערב, והמשכנו בדרךנו לטגירה, אל מטה הגדור,

המג"ד מס' 1:

במשך כל שעות היום קיימת קשר מתחם עם מטה החטיבה ודרשתי תגבורת, שתאפשר את חידוש התקפה. בשעות הלילה המוקדמות הגיעו שתי מחלקות מגדוד אחר, הוריתי להן לצאת ולהצטרכ אל הכוח שבסודה, וייחד עמו לעלות על הכפר. אך מפקד התגבורת הדיע כי אין ביכולתו לצאת אותו לילה לפעולה בשטח שאין הוא מבירר, ואשר אפילו לא צפה עליו פעם אחת ביום.

קרוב ל-0300 בבוקר, يوم המחרת, נתרבר לנו לחילוטין שאין סיכוי להציג את ההסתערות. שלחתי, איפוא הוראה לאנשי לסגת חזרה, לסתור.

מפקד הפלוגה מס' 1 ס"פ/oro:

נשתרד שקט. הערב קרב ובא והאנשים היו עייפים ורעבים. מצאנו פיתוח ערביות ואכלנו יחד עם הפירות שבבוסתן. פרדה שנמצאה בסביבה נזלה להובלת פצעים ותחמושת.

הודיעו לי שעומדת להגיע פלוגה בתגבורת, ובעזרתה נעלם על הכפר. עם חישך הגיעה אלינו אספקת מזון. אכלנו והתארגנו לקרה הלילה. צמצמנו במידת-מה את המערך, כל מחלקת התארגנה, למערך הגנה עצמאי, פחות או יותר, כדי למנוע הסתגנויות והפרעות. הוריתי לאנשיים שלא לירוח אף כדור. רציתי להטעות את העربים, שיהשבו שנטו גז. ואז, אם יתקרבו, נוכל להרוג בהם מקרוב. האויב היה עצבני ביותר וידה בלי הרף משך כל הלילה.

ב-0030 של יום המחרת (10.6.48) הגיעו אליו הוראה לסתור. הודיעתי על כך לכל המחלקות, וקבעתי את סדרי הנסיגת וביצועה, ראשון נסוג הגוף העיקרי — שרידי מחלקות 2 ו-3 וכן מחלקות שצורך אליהם. דרכם עברה בתוכה, בין מחלקה מס. 5, שאבטחה את האגף המערבי, לבין מחלוקת התגבורות. שלחתי אליהם רץ, אשר הוליכם בעקבותינו אל סגירה. אחרונה נסoga מחלוקת מס. 5, לפי הוראה שקיבלה ממי ב指挥 אלחוט. כל הכוח נתרכו בגיא שלמרגלות רמת לוביה, ומשם יצאו במדוכז, במסע מוגבל, אל סגירה. ריכוזתי את כל אנשי. ויצאנו ברגל לבטיסטנו שבביה"ס כדור. שם עליינו על מכוניות והדנו לבטיסטנו שבמטען היידן

לזכרון

יזכר עם ישראל את בניו ובנותיו
אשר חרפם נפשם במאבק על המדינה בדין
וזאת חילו צבא-הגנה-ליישראלי
אשר נפלו במלחמות ישראל.

יזכר ישראל ויתברך בורעו
ויאבל על זיו העלומים וחמתה האבורה.
ויקדש תרצון ומסירות הנפש
אשר נספו במערכות הכבדות.

יהיו גבורי הדרור והנצחון
הנאמנים והאמיצים
חתומים לבן ישראל לדוד דור.

